

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

5. LEDNA 2025

Z obsahu:

**Duch jako Boží dar.
Duch Svatý
a svátost manželství**
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 23. října 2024,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Svatý André Bessette
Libor Rösner
- strana 4 -

**Dobratice - místo
úcty k libanonským
světcům sv. Šarbelovi
a sv. Rafce**
Místní farář vydává
svědectví
- strana 7 -

Svatý Šarbel Machlúf
- strana 8 -

Svatá Rafka
- strana 9 -

Plamen víry
- strana 9 -

Chléb svaté Zity (3)
Silvia Koscelanská
- strana 11 -

**Uznán 71. zázrak
v Lurdech**
- strana 13 -

Klanění tří mudrců z Východu, obraz v kostele Chiesa Nuova, Řím (Foto © Renáta Sedmáková)

Dobratice – místo úcty k libanonským světcům sv. Šarbelovi a sv. Rafce

Místní farář vydává svědectví

Vesnická farnost Dobratice má již dlouhou historii, vznikla v roce 1868, spadá do ní také obec Vojkovice. Dobratice jsou součástí děkanátu Frýdek a dá se říct, že se nacházejí v malebném podhůří Slezských Beskyd. Dobratický farní kostel apoštolů sv. Jakuba a sv. Filipa mladšího se letos stal centrem úcty ke svatému Šarbelovi a následně také ke svaté Rafce, libanonským světcům. Jak k tomu došlo a co nám Dobratice nabízejí, o to se rád s vámi, milí čtenáři, podělím. Jmenuji se Jan Wojnar a jsem od roku 1993 zdejším farářem.

Nejdříve se ohlédnů zpět, jaká byla moje cesta ke svatému Šarbelovi?

Pán Bůh se ke mně přibližoval se svatým Šarbelem velice pomalu a citlivě. Nejdříve mne obdaroval v létě roku 2023, skrze manžely Bolkovy na Oravě, olejem svatého Šarbela. O několik měsíců později se mne dotkl, až neuvěřitelnými zázraky v brožurce „O mocném působení sv. Šarbela“ od P. Matúša Marcina. Adresou uvedenou na poslední stránce mne Pán svým Duchem přivedl do Domu úliavy sv. Šarbela ve Staré Lubovni, odkud, se souhlasem našeho biskupa, Mons. Martina Davida, byly darovány dobratické farnosti relikvie I. stupně svatého Šarbela, konkrétně kapka jeho krve (únor roku 2024).

Snad se zeptáte, co se dělo pak?

Se svatým Šarbelem přišlo – jak se říká „z čistého nebe“ – nejen do Dobratic, ale i do okolí nové vanutí Božího Ducha. V neděli 11. února 2024, ve Světový den nemocných, byli na mši svaté s přivítáním relikvií v Dobraticích nejen místní, ale také mnozí věřící z Trince, z Vendryně a jiných farností s mnohými nemocnými. Během mše svaté byla úžasná duchovní atmosféra, kterou byli všichni ohromeni. Já osobně jsem prožíval ve mši svaté silné působení Božího Ducha spojené se slzami a hlubokým dojetím. Každé slovo konsekrační modlitby bylo pro mě živým spoje-

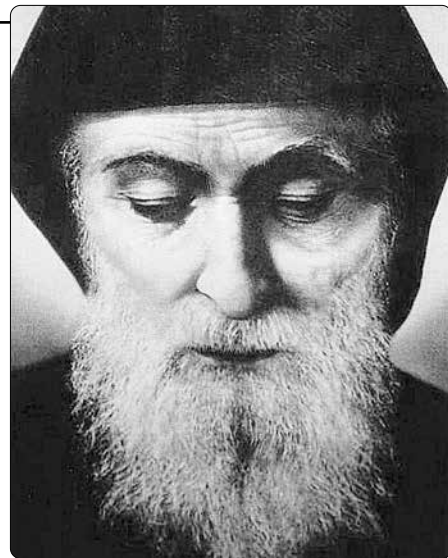
ním s Bohem. Po mši svaté mi lidé říkali, že jsem tuto mši svatou sloužil znovu jako svou primiční. Mnoho dní jsem uvažoval nad tím, co se děje. Modlil jsem se jinak, během dne jsem žil jinak, měl jsem stále touhu poznávat ducha svatého Šarbela a svým životem jej následovat.

Ale tím to neskončilo

Dalším krokem bylo mé poznání, že ve farnostech po celém světě, kde se přechovávají světcovy ostatky, se každý 22. den v měsíci slaví takzvaný Den úcty svatého Šarbela. Nic mi nemohlo zabránit v rozhodnutí tuto praxi zavést i v Dobraticích. V únoru (22. února 2024) mne Bůh zahrnul opět slzami a velkým dojetím nad množstvím příchozích, často i vážně nemocných lidí. Jako v době života Pána Ježíše: kulhaví o berlích, zranění a lidé s psychickými nemocemi a v těžkých životních situacích, kteří nejdříve přistupovali ke svátosti smíření, následně k Eucharistii a pak s úctou k relikviím sv. Šarbela a k pomazání jeho olejem. I po několika hodinách modliteb lidé zůstali v kostele sedět v lavicích a neodcházeli. Já jsem byl natolik zmatený, že jsem nevěděl, co se děje. Lidé v celém kostele zůstali v lavicích. Všem bylo tak dobře, že ztratili pojem o čase. Nyní již vím, neboť jsem si přečetl, že lidé, kteří přicházeli za světcova života na mši svatou, kterou svatý Šarbel sloužil nezvykle dlouho, také ještě dlouho po jejím skončení nechtěli odcházet domů.

Od této doby každý 22. den v měsíci pokračujeme ve slavení Dne úcty svatého Šarbela...

O všem jsem uvědomil biskupa Martina Davida. Od této doby každý 22. den v měsíci je dnem silného působení Božího Ducha a mnoha Božích milostí na přimluvu svatého Šarbela pro všechny příchozí, ať místní, nebo z velké dálky. Tolik hlubokých zpovědí, tolik svatých přijímání, svátostí pomazání nemocných a takové silné modlitby si opravdu nepamatuji. Lidé píší své úmysly a vkládáme je jako in-

Svatý Šarbel

tence do slavené Eucharistie. Nechávejí u svatého Šarbela úlevu ze svých duchovních bolestí, trápení a starostí. Přicházejí se svými fyzickými bolestmi, se svými bolavými vztahy k nejbližším. Přinášejí své lidsky neřešitelné situace. A odcházejí plní Božího ducha, naděje, pokoje a mnohdy i radosti.

Snad by si někdo mohl myslet, že pak po celý měsíc je ve farnosti „klid po pěšině“

Také mnohdy, v jiné všední dny, lidé telefonují, chtějí přijet, přijmout svátost smíření a pomazání olejem. Nejednou to jsou lidé těžce nemocní, na konci svého pozemského života. Např. pan Ivan se stal v posledních měsících života velkým ctitelům svatého Šarbela, nyní už je naším velkým přimlůvcem u Pána. Již léta také pravidelně sloužím jako nemocniční kaplan ve frýdecké nemocnici a setkávám se každý týden s více než stovkou nových pacientů. Tam mohu osobně svědčit o velké Boží moci na přimluvu svatého Šarbela a udělovat pomazání jeho olejem. Již nejednu človíček (třeba „jen“ pokřtěný a pak už žijící, jako by Bůh neexistoval) byl přiveden k živému Kristu. Snažím se také nabízet jednodenní duchovní obnovy se svatým Šarbelem v Exercičním domě v Českém Těšíně, o které je velký zájem.

V letošním roce 2024 jsem se také odvážně vydal na pouť za svatým Šarbelem do Libanonu

Puzený duchem jsem si letos v červenci vybral u jedné z cestovních kanceláří v Polsku poutní cestu po stopách libanonských světců přímo v Libanonu.

Svatý Šarbel Machlúf

Několikrát mi Pán ukázal, že mě tam chce mít. Mohl jsem nejen dva dny pobývat u hrobu svatého Šarbela a v jeho poustevně v Annayi. Také jsem mohl projít pěšky asi 14 km Údolím svatých (Kadiša), kde žil a denně chodil nejen svatý Šarbel, ale i jiní řeholníci a světci. V jedné době v jeskyních tohoto údolí žilo až 2 000 mnichů. Navštívil jsem místa spojená se svatou Rafkou a mnoho mariánských poutních míst na křesťanském i muslimském území. Zakusil jsem živou víru, jakou jinde v Evropě snad nenajdete. Na mnohá křesťanská mariánská poutní místa i místa jiných svatých přicházejí nejen křesťané, ale i muslimové (zvláště muslimské matky s dětmi) a s vroucností se modlí. Tamější svatí jsou svatými všech. Byl jsem obdarován relikvií I. stupně sv. Rafky (snad jsme první v ČR obdarováni tímto Božím „pokladem“) a druhou relikvií sv. Šarbela, která je nyní uložena v putovním relikviáři a cestuje po různých rodinách.

Ale ještě větším darem pro mě bylo a zůstalo, že tuto pouť jsem prožil s věřícími duchovní Rodiny svatého Šarbela z polské farnosti Tychy a okolí. Tito věřící se postupně stali mými přáteli. Jsem velice vděčný za to, že mi Pán poslal mnoho věřících, se kterými společně jdu touto spiritualitou. Také je pro mne velice důležité, že mohu tuto rozvíjející se úctu k libanonským světcům sdílet s P. ThLic. Dr. Danielem Víchou, který v současnosti je biskupským vikářem pro pastorační, evangelizační a vzdělávací práci, a prožívám z jeho strany úžasnou podporu. Ten dobratickou farnost navštívil 22. července 2024, což bylo v době mého pobytu v Libanonu a byl, jak sám říkal, velmi mile překvapen vším, co u nás zažil a viděl. Každý měsíc Pán Bůh posílá své služebníky (kněze, jáhny, hudebníky, zpěváky, ministranty, přímluvce, akolyty atd), kteří se zápalově slouží všem příchozím.

Slůvko čtenářům na závěr

Velkým Božím „zázrakem“ je, že již tomu bude brzy rok, kdy každý měsíc Pán posílá do kostela v Dobraticích velký počet lidí, a mnozí neváhají přijet i z velké dálky, např. i přes půl republiky, nebo také ze Slovenska. Žasnu! Chci čtenářům vzkázat, abychom nezapomínali na mocné přímluvce u našeho nebeského Otce. Některé prvky z jejich duchovního života

Josef se narodil 8. května 1828 v Beqaakafre, ve vesnici, která leží v řetězu pohoří na severu Libanonu ve výšce 1700 metrů, ve slavném údolí Kadiša, ve „svatém údolí“. Byl nejmladším z pěti dětí domu Machlúf, jedné chudé rolnické rodiny.

V roce 1851 vstoupil do kláštera Notre-Dame de Maifouq (maronitské církve) a přijal jméno Šarbel. Už během svého noviciátu přesídlil do kláštera sv. Marona v Annayi, která leží 50 km severně od Bejrútu. Tam poznal P. Eliséa, světce, který se stal jeho duchovním vůdcem. Po studiu teologie v klášteře v Kfifane byl 23. července 1859 vysvěcen na kněze. Po smrti P. Eliséa se oficiálně usídlil v poustevně svého kláštera v Annayi a žil tam se svým společníkem, P. Makariem, až do své smrti 24. prosince 1889. Zemřel na následky ochrnutí poloviny těla o vánoční vigílii, v postní den, ve velké zimě a vysokém sněhu, za okolností, které odpovídaly jeho způsobu života.

Svatý Šarbel je příkladem orientální askeze v sebeovládání a radikální odevzdanosti. Klášterní ctnosti si vyvíjel heroickým způsobem, čímž daleko předčil ostatní mnichy. Celý způsob jeho existence vyjadřoval pohrdání sebou samým: jeho ošumělý řádový oděv, jídlo, způsob spánku, zvyk modlit se v kleče, lože, komůrka a vyčerpávající

práce. Byl apoštolem svým svědectvím života, mocným přímluvcem naší doby, která se vyznačuje materialismem.

Svatý Šarbel nám ukazuje v práci i v modlitbě stále cestu Boží a cestu bliženské lásky. Tím, že vyzářoval absolutní Boží lásku, přitahoval mnoho srdcí. Čím více se přibližoval Bohu, tím více rostla jeho láska k bližním. Neustále se modlil, aby svým bližním vyprošoval milosti a jejich duším spásu. Křísil děti z mrtvých, uzdravoval mnoho nemocných. Křesťané i muslimové ho prosili o uzdravení svých stád napadených nákazou. Dokonce divoká zvířata ho poslouchala. Hejna sarančat se zastavovala před poli, která pokropil svěcenou vodou. Prázdné nádoby od obilí a od oleje v klášteře se na jeho modlitbu znovu naplnily.

Zázraky po Šarbelově smrti: Rozsvítilo se světlo zmrtvýchvstání u hřbitova mnichů, na němž byl Šarbel pochován. Jeho mrtvé tělo zůstalo neporušené. V letech 1898–1993 vylučuje jeho mrtvé tělo krev a plazmu, relikvie, které přinášejí uzdravení a mnoho poutníků přivádějí k obrácení. Na plátně, na kterém byla osušena jeho mrtvola, je vidět otisk jeho těla. Světec se zjevil mnoha lidem a splnil jim prosbu o uzdravení.

Dne 5. prosince 1965 byl Šarbel Machlúf v Římě blahověstěn a 9. října 1977 svatořečen. Jeho svátek katolická církev slaví 24. července.

můžeme do určité míry následovat (např. lásku k modlitbě, poslušnost v církvi, přemáhání své přirozenosti a otvírání se Božímu Duchu). Ale především, jasně vidím na svatém Šarbelovi a na svaté Rafce, že během svého života vložili do pokladnice

církve, skrze svůj asketický způsob života a trpělivé snášení duchovního i tělesného utrpení, tolik dobra a milosti, že nyní nám Pán z této bohaté zásoby štědrě rozdává. Přicházejme „s otevřenými dlaněmi“.

Ať Pán Bůh zehná toto své dobré dílo!

V kostele sv. Filipa a Jakuba mladšího v Dobraticích, vždy 22. v měsíci od 16 hodin je k dispozici kněz ke slavení svátosti smíření, osoby, jenž slouží přímluvnou modlitbou, a jáhen Pavel R. vede osobní duchovní rozhovory. Své těžkosti vkládáme do modlitby svatého růžence a litanie k svatému Šarbelovi. Následně slavíme Eucharistii. Homilie je zaměřena na určitý aspekt ze svätčova života. Každý lichý měsíc je nabízena svátost nemocných. Modlíme se korunku k sv. Šarbelovi, uctíváme jeho relikvie a je nabízeno pomazání olejem svatého Šarbela. Za vše děkujeme v adoraci Nejsvětější svátosti oltářní. Před 19. hodinou si do svých domovů lidé odnášejí požehnanou vodu či požehnané devocionálie. Učíme se žít dle příkladu života tohoto velkého světce. Podrobný program je každý měsíc zveřejňován na webu farnosti. Přístup do kostela je bezbariérový, v zimě je kostel temperován.

Svatá Rafka

Butrossiéh (Petra) se narodila 29. června 1832 ve vesnici Himlaya, nedaleko Bikfáci v Libanonu. Dnes zde žije asi 100 rodin. Rodiče byli maronitského vyznání. Když měla Butrossiéh 7 let, zemřela jí matka. Proto se s ještě větší vroucností obrátila k Panně Marii.

V 11 letech ji otec posílá do služby ke známým do Damašku, kde zůstává asi tři roky. Během jejího pobytu tam se otec podruhé oženil, s novou manželkou má dvě dcery. Když se Butrossiéh vrátí zpátky domů, cítí se zde ztracená. Setkává se s knězem, který se jí stal duchovním otcem.

Butrossiéh touží stát se poustevnicí, uteče tedy do kláštera. Rodina se jí vydá hledat. Butrossiéh odmítá setkání s rodinou, od té doby ji už neuvidí. Složí sliby, sestry spolupracují s jezuitu. Během genocidy křesťanů zachrání dítě, které schová pod hábit. Ji, Butrossiéh a několik sester nakonec zachrání jeden muslim, který je ukryje v mašali. Řeholní život ji ale úplně nenaplnuje. Na základě zjevení sv. Jiřího a ještě dalších světců odchází do jiného řádu. Zde přijímá jméno Rafka.

V roce 1885 o svátku Panny Marie Růžencové, když vidí, jak mnohé sestry jsou nemocné, modlí se: „Proč ses ode mne vzdálil? Proč jsi na mě zapomněl? Proč mě nenavštívíš nemocí?“ Toužila skrze utrpení získávat duše. Bůh ji okamžitě vyslyšel, a ještě tu noc pocítila velkou bolest hlavy, která se rozšířila na oči, a tu zůstala slepá a ochrnutá. Poslali ji k lékaři, a ten byl tak neopatrný, že jí vypíchl oko. Kněz, který ji provázel, promluvil lékaři tak do duše, že okamžitě utekl. Rafka ale přikázala lékaři zaplatit za jeho službu.

Nakonec zcela oslepla. Později se už nemohla udržet na nohou a od roku 1911 byla upoutána na lůžko až do smrti. Kostí v těle se jí vykloubily, klíční kost prorazila kůži a bolesti byly nepředstavitelné. Z bolesti si ale ještě dokázala dělat legraci! Zemřela 23. března 1914 po 29 letech krutých bolestí.

První zázrak se udál čtyři dny po jejím pohřbu. Setra Voršila měla od 7 let nádor. V noci slyšela hlas: „Vezmi hlinu z hrobu Rafky a potří si nádor touto hlinou.“ Vzala tedy hlinu, rozmíchala ji v trošce vody a potřela to místo. Hned potom nádor zmizel. Pak už se zázraky množí – vždy

ve spojitosti s hlinou z hrobu svěřence. Zázrak, který potom vedl ke svatořečení, se udál malému děvčátku Célin, které mělo ve dvou letech nádor na ledvině. Metastázy už zasáhly další orgány. Poté, co děvčátku přimíchali do jídla trochu hlíny, okamžitě začalo chodit a hrát si.

Rafka byla blahořečena 17. listopadu 1985, svatořečena 10. června 2001. Říkají jí „svatá Rita Východu“, nebo také „květ Libanonu“. Svátek má 23. března.

Plamen víry

Otec Arsenij (1893–1973), občanským jménem Piotr Andrejevič Strelcov, ruský ortodoxní mnich (jeromonach), je na Západě málo známý. Po ukončení studia církevních dějin v Moskvě se stal mnichem. V roce 1933 (ve 40 letech) byl poprvé zatčen kvůli svým kněžským aktivitám a od té doby strávil mnoho let v různých ruských trestaneckých táborech. Když se v roce 1942 v jednom z táborů už rozšířila zvěst o jeho smrti, on sám měl právě v těch chvílích neuvěřitelný zážitek: „Pán a Panna Maria mi prokázali velké milosrdenství, ukázali mi nejsvětější a největší poklad: lidskou duši naplněnou vírou, láskou a dobrotou. Ukázali mi, že víra na zemi nikdy nevymře.“

Božské světlo, které o Vánocích přišlo na tuto zem v Ježíškově, mu umožnilo vidět do duší a potom ho poslalo zpět na zem s posláním, aby sloužil spolupovězňům na onom místě hrůzy. Zcela

změněný tímto zázrakem, s hrdinskou láskou naplňoval otec Arsenij své poslání. V roce 1958 byl konečně z trestaneckého tábora propuštěn. On sám později vyprávěl svým nejbližším duchovním dětem, co se tehdy v roce 1942 – po jeho první fyzické smrti – odehrálo. Jeho posluchači všechno věrně zaznamenali.

Světlo, které osvětluje duše

Vyčerpávající parné léto s houfy komárů vystřídal deštivý, vlhký a chladný podzim. Země byla občas zamrzlá, jindy rozbrázděná bahnitými potoky. V barácích byla zima a vlhko a kromě toho vypukla chřipková epidemie. Onemocněl také otec Arsenij, horečka mu stoupla nad čtyřicítku. Jeden z vězňů, lékař, ho vyšetřil a s jiným vězněm, specialistou na plicní onemocnění, prokonzultoval jeho stav. Podle zjištění: „Pacient trpí zápallem plic, celkovým vyčerpáním, vážným nedostatkem vi-

taminů a jeho srdce je oslabeno. Vypadá to špatně. Myslíme si, že mu nezůstává víc než dva dny života. Potřebovali bychom pro něj léky, kyslík a řádnou péči.“ Když se stav otce Arsenije stále více zhoršoval, jednomu poslovi se s velkými těžkostmi podařilo dostat se do nemocnice, kde se mu s pomocí několika skutečných přátel podařilo požádat o léky. Dotyčný lékař se zeptal: „Kolik let má ten chlapík a jak dlouho už žije v táboře?“

Jakmile posel odpověděl, že pacient má 49 let a v táboře je už tři roky, lékař mu odvětil: „Myslíš si, že tento speciální tábor je sanatorium a chlapi by tu měli žít sto let? Je čas, aby odešel. Žil už dost dlouho. Pro něj nejsou žádné léky, ty potřebujeme pro armádu.“

Lékaři, též vězni v táboře, pomáhali, jak jen mohli, ale bezvýsledně. Od jednoho konce baráku k druhému bylo slyšet: „Otec Arsenij umírá!“ Znali ho všichni, vždyť každému z nich nějak prokázal dobro. Političtí vězni, jakož i kriminálníci pochopili, že v táboře umírá mimořádný, neobyčejný člověk.

SPIRITUALITA LITURGICKÉ SLUŽBY A HOMILIE BISKUPA JOSEFA HRDLIČKY

VEZMI A ČTI • DUCHOVNÍ ROZMĚR SLUŽBY LEKTORA
Mons. Josef Hrdlička

V letech 2003–2005 a 2011–2014 byly v Arcidiecézi olomoucké realizovány vzdělávací kurzy pro lektory Božího slova v rámci všech děkanátů. Obou kurzů se zúčastnilo celkem více než 2000 věřících. Tato knížečka obsahuje řadu zamyšlení nad jedním z témat kurzů: Duchovní rozměr služby lektora. Je to jedinečná pastorační pomůcka, kterou by měl znát každý lektor, aby Boží slovo jím přednášené co neúčinněji zasáhlo posluchače. Především však si musí být vědom, že se svojí službou stává mluvčím samého Boha. Posluchač snadno pozná, zda lektor sám ví, co čte, zda se na svůj úkol připravil, zda je textem sám osobně osloven a odpovědně zaujat.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 95x142 mm, 46 stran, 37 Kč*

SPIRITUALITA CHRÁMOVÉHO SBORU

Sr. Elisabeth Halbmánová • Z němčiny přeložil ing. Miroslav Polepíl • Úvod biskup Josef Hrdlička

Jsmo povoláni ve sborovém zpěvu zvěstovat Boží slovo, tvořit společenství církve a posilovat víru. Tyto rozměry chrámo-

vého sborového zpěvu sr. Elisabeth Halbmánová rozvíjí v zamyšleních založených na souznění života a umělecké tvorby s Písmem svatým.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A6, 48 stran, 45 Kč*

PANE, KDE BYDLÍŠ?

Josef Hrdlička

Náměty pro rozjímání a krátké homilie ve všední dny doby adventní a vánoční.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 56 stran, 59 Kč*

PANE, TY MÁŠ SLOVA VĚČNÉHO ŽIVOTA

Josef Hrdlička

Krátké homilie pro feriální dny liturgického mezidobí.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 56 stran, 59 Kč*

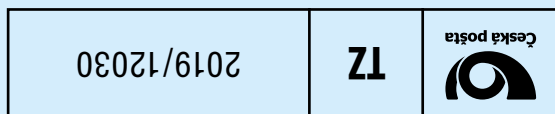

OZNÁMENÍ ZÁSILKOVÉ SLUŽBY

Od pondělí 6. 1. 2025 bude na našich zásilkových prodejnách probíhat inventura, ale budeme přijímat telefonické objednávky. Objednané zboží začneme posílat od pondělí 13. 1. 2025.

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc